

РЕШЕНИЕ

№ 1861

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **11881** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 4854 от 27.10.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 12793/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 106-ти състав е изменил Наказателно постановление (НП) № 22-2200361 от 30.08.2022 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" С. (ДИТ- С.), с което на основание чл.416, ал.5, във вр. с чл.415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) на „Пиринска туристическа компания“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 7 000 лв., за извършено нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, като е намалил размера на санкцията на 3 000 лева.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението в потвърдителната му за НП част е обжалвано от „Пиринска туристическа компания“ АД, с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото НП. В условията на алтернативност моли да бъде приложена разпоредбата на чл. 415в от КТ.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че СРС не е направил задълбочен прочит на подадената пред него жалба, като е пренебрегнал инвокираните възражения. Счита, че е допуснато несъответствие при описанието на датата и мястото на извършване на твърдяното нарушение, както и липсвали доказателства в подкрепа на АУАН. Твърди се, че АУАН и последващото го НП не отговарят на задължителните изисквания и реквизити, посочени в чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, а именно актосъставителят и/или другите лица, присъствали при проверката като свидетели, имащи интерес от потвърждаването на наказателното постановление поради отчитане на ефективна дейност на администрацията, не могат да бъдат свидетели по делото; в обжалваното НП не е посочено как и кога и на кого е връчен изготвеният АУАН, както и не е изследван въпроса дали са представяни възражения по време на връчването от представителя на дружеството, и дали такива в писмен вид са ангажирани допълнително. Тези обстоятелства били съществени, тъй като несъобразяване на тези процедури, указани в чл.40 - чл.45 ЗАНН от страна на актосъставителя опорочавали административнонаказателното производство и предпоставят незаконосъобразността на издаденото наказателно постановление. Счита, че случаят е маловажен и са налице предпоставки за приложението на чл.415в от КТ. В съдебното решение неправилно СРС се е обосновал на друг акт -наказателно постановление, което не съответствало на законовото определение за „повторност“, т.к. явно цитираното НП е издадено в период преди повече от една година, а и не се отнасяло за същото по вид нарушение.

В съдебно заседание пред АССГ, касаторът не се представлява.

Ответникът-АНО се представлява от юрк.Т., който моли за отхвърлянето на жалбата и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63в ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да оспори съдебното решение и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от въззивната инстанция фактическа обстановка е, че при извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство на 09.08.2022 г. от инспектори при Дирекция "Инспекция по труда" – С. на „Пиринска туристическа компания“ АД относно изпълнението на единственото предписание, дадено на основание чл.404, ал.1, т.1 и т.12 от КТ в Протокол за извършена проверка с изх. № ПР2219552/08.07.2022 г., със срок за изпълнение до 01.08.2022 г., е установено, че работодателят не го е изпълнил-не е представил на контролните органи при ДИТ-С. заверени копия на трудовото досие на Е. А. С., трудовите досиета на работещите в дружеството лица, правилник за вътрешния трудов ред, вътрешни правила за работната заплата, ведомости за заплати, фишове и платежни документи, доказващи изплащането на трудови възнаграждения и обезщетения на работниците и служителите за периода от м. 09.2020 г. до момента, отчетни форми за периода от м. 09.2020 г. до момента, други документи, оказали се необходими в хода на проверката, както и дневник за трудовите книжки /в оригинал/.

В резултат на констатациите от проверката, срещу „Пиринска туристическа компания“ АД за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ е съставен АУАН № 22-2200361/09.08.2022 г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е депозирано писмено възражение.

Въз основа на АУАН, на 30.08.2022 г. е издадено процесното НП № 22-2200361/30.08.2022 г., с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на „Пиринска туристическа компания“ АД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 7 000,00 лева, на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

От правна страна, СРС е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на

АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Приел е, че „Пиринска туристическа компания“ АД, в качеството си на работодател, не е изпълнил задължително предписание, дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ от ДИТ - С. с протокол за извършена проверка, връчен на 08.07.2022 г. на представител на търговското дружество - работодателят да представи на контролните органи при ДИТ-С. заверени копия на трудовото досие на Е. А. С., трудовите досиета на работещите в дружеството лица, правилник за вътрешния трудов ред, вътрешни правила за работната заплата, ведомости за заплати, фишове и платежни документи, доказващи изплащането на трудови възнаграждения и обезщетения на работниците и служителите за периода от м. 09 .2020 г. до момента, отчетни форми за периода от м. 09 .2020 г. до момента, други документи, оказали се необходими в хода на проверката, както и дневник за трудовите книжки /в оригинал/, поради което извършването на нарушението е безспорно установено. Решаващият състав обаче, е намалил размера на наказанието от 7 000,00 лв. на 3 000,00 лв., като е приел, че административнонаказващият орган не е изтъкнал нито едно отегчаващо обстоятелство, което е индиция за допуснат порок в сложния процес по индивидуализацията на санкцията.

Решението е неправилно, по съображения различни от изложените в касационната жалба, а именно:

Правилен е изводът на СРС, че от събраните по делото доказателства е установено извършеното нарушение и в хода на извършената проверка по спазване на трудовото законодателство, самият работодател не е представил изисканите му с Предписание от 08.07.2022 година доказателства,, но не е отчетел, че непредставянето на тези доказателства не представлява ПАМ по смисъла на чл. 404 от КТ, според която разпоредба за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат следните принудителни

административни мерки - да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда; да спират въвеждането в експлоатация на сгради, машини и съоръжения, производства и обекти, ако не са спазени правилата за здравословни и безопасни условия на труда и социално-битовото обслужване; да спират дейността на предприятия, производства и обекти, включително строежа и реконструкцията им, както и машини, съоръжения и работни места, когато нарушенията на правилата за здравословни и безопасни условия на труда застрашават живота и здравето на хората, да поставят специален знак, указващ приложената принудителна административна мярка, като при неразрешеното му премахване се носи административнонаказателна отговорност; да спират изпълнението на незаконни решения или нареждания на работодатели, органи по назначаването и длъжностни лица; да отстраняват от работа работници и служители, които не са запознати с правилата за здравословни и безопасни условия на труда или не притежават необходимата правоспособност, както и работници и служители, ненавършили 18 години, за които е отнето разрешението за приемане на работа по чл. 302, ал. 2 и чл. 303, ал. 3; да дават предписания за въвеждане на специален режим за безопасна работа при сериозна и непосредствена опасност за живота и здравето на работещите при невъзможност да се приложи т. 3; при повторно нарушение на чл. 62, ал. 1 да спират дейността на работната площадка или на предприятието до отстраняване на нарушението, да дават задължителни предписания на работодателите, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушение, свързано с начисляване във ведомостите за заплати на сума, по-малка от сумата, която работодателят, съответно органът по назначаването е изплатил на работника или служителя за извършената от него работа; в случай че предписанието

не се изпълни в посочения в него срок или при повторно нарушение, контролните органи на инспекцията по труда могат да спрат дейността на предприятието до отстраняване на нарушението; при наличие на обстоятелствата по чл. 138, ал. 4 да дават задължителни предписания на работодателите, органите по назначаването и длъжностните лица за изменение на трудовия договор, сключен за работа на непълно работно време, в трудов договор при нормална продължителност на работното време; да дават задължителни предписания на работодателите или на упълномощените от тях лица за изпращане на уведомление за сключен трудов договор, когато установят, че не е спазен срокът по чл. 62, ал. 3 за изпращането му; да дават задължителни предписания на работодателите или на упълномощените от тях лица за изпращане на уведомление за заличаване на изпратено преди това уведомление по чл. 62, ал. 3 за сключен трудов договор, ако установят, че няма доказателства за съществуване на трудово правоотношение; да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.

В конкретния случай от доказателствата по делото, както и от отбелязването в АУАН и НП е видно, че изискването на доказателства, поискани с даденото предписание не представлява ПАМ по смисъла на чл. 404 от КТ, а неизпълнение на предписание, което се изразява в отказ от съдействие на контролните органи от Инспекция по труда – С. при изпълнение на служебните им задължения, като се представят в цялост документите, изискани с Призовка №2219552, изпратена на 17.06.2022 г. на електронния адрес за кореспонденция на дружеството и без представянето, на които е невъзможно да се осъществи контрол по спазване на трудовото законодателство (което изрично е посочено както в АУАН, така и в НП) и е послужило като основание за определяне размера на санкцията, която обаче е наложена на основание чл. 415, ал. 1 от КТ. Цитираната разпоредба, предвижда, че който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лева.

От описанието на нарушението и от събраните доказателства е видно, че с поведението си наказаният субект е отказал съдействие на контролните органи на

инспекцията по труда при изпълнение на законовите им правомощия, което обаче не представлява ПАМ чл. 404 от КТ, за да може неизпълнението ѝ да бъде санкционирано по чл. 415, ал. 1 от КТ. За неизпълнение на процесното задължение да се окаже съдействие на контролен орган при изпълнение на контролните му правомощия, в чл. 415, ал. 3 КТ има самостоятелен състав на нарушение, предвиждащ, че който не оказва съдействие на контролен орган за спазване на трудовото законодателство при изпълнение на неговите функции, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба в размер от 100 до 500 лв. или имуществена санкция в размер от 2500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лева.

Административнонаказващият орган след, като е констатирал, че с поведението си (и изрично го е отбелязал в НП) касаторът е отказал да съдейства на контролен орган от инспекцията по труда да изпълни задълженията си, като представи в цялост документите, изискани с призовка №2219552, изпратена на 17.06.2022 г. на електронния адрес за кореспонденция на дружеството е следвало да съобрази приложимата санкционна норма - чл. 415, ал. 3 от КТ и да наложи санкцията по този текст. Извършеното нарушение не е могло да бъде преквалифицирано от СРС-чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН, тъй като за извършителите ЮЛ, какъвто е касаторът, нарушението е по-тежко наказуемо по чл.415, ал.3 КТ: имуществената санкция е в размер от 2500 до 15 000 лв., спрямо приложената от АНО норма на чл.415, ал.1 КТ: имуществената санкция е в размер 1500 до 10 000 лева.

С оглед на изложеното при постановяване на въззивното решение е осъществено основанието по чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63в ЗАНН-нарушение на закона, поради което същото и потвърденото с него НП се отменят от АССГ.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221., ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4854 от 27.10.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 12793/2022 г. по описа на Софийския районен съд, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2200361 от 30.08.2022 г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда" С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.